

# Sbírka zákonů a nařízení.

Částka 59.

Vydána dne 10. července 1939.

Cena : K 1'60.

Obsah: (155.—157.) 155. Nařízení, kterým se vydává devisový řád. — 156. Nařízení o soupisu, povinné nabídce a odvodu cizozemských platidel, drahých kovů, cenných papírů a pohledávek proti cizině. — 157. Nařízení o ochraně oběhu zákonných platidel.

## 155.

### Vládní nařízení ze dne 23. června 1939, kterým se vydává devisový řád.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

#### ODDÍL I.

##### § 1.

#### Obchod s cizozemskými platidly.

(1) Platidly podle tohoto nařízení jsou jednak peníze (bankovky, státopvky a drobné peníze papírové, mince), jednak směnky, šeky, pověřovací listy, poukázky a veškeré ostatní druhy výplat. Cizozemskými platidly podle tohoto nařízení jsou platidla, která znějí na cizí měnu, vyjímajíc směnky a šeky, které sice znějí na cizí měnu, avšak jsou vystaveny a splatny v tuzemsku.

(2) Obchodem s cizozemskými platidly rozumí se jejich nabývání, zcizování a zastavování koupí, prodejem, směnou, půjčkou nebo jiným úplatným právním jednáním, jakož i uzavírání lhůtních (termínových) obchodů; při tom nerozhoduje, zda tyto obchody jsou prováděny po živnostensku či jen nahodile, ať v tuzemsku či v cizině.

(3) Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze (dále jen „Národní banka“) jest oprávněna stanoviti podmínky pro obchod s cizozemskými platidly, určité druhy těchto

obchodů vůbec zakázati nebo je učiniti závislými na svém předběžném souhlasu.

(4) Obchodovati s cizozemskými platidly smějí kromě Poštovní spořitelny pouze ty peněžní ústavy a podniky, které k tomu na žádost oprávněného ministerstva financí po slyšení Národní banky. Oprávněním takovým není však nahrazeno povolení podle jiných právních předpisů, pokud ho jest potřebí. Poštovní spořitelna, jakož i peněžní ústavy a podniky oprávněné ministerstvem financí k obchodu se všemi cizozemskými platidly, jsou devisovými bankami podle tohoto nařízení. Oprávnění k obchodu s cizozemskými platidly dosud propůjčená podle § 2 vládního nařízení ze dne 28. listopadu 1919, č. 644 Sb. z. a n., a podle § 1 vládního nařízení ze dne 29. února 1924, č. 46 Sb. z. a n., zůstávají až do odvolání v platnosti; Národní banka oznámí opatřením, které z těchto peněžních ústavů a podniků jsou devisovými bankami.

(5) Ministerstvo financí určí podmínky a rozsah nově udělených oprávnění a může tato, jakož i všechna podle odstavce 4 v platnosti ponechaná oprávnění kdykoliv bez udání důvodů dočasně nebo trvale obmeziti nebo odejmouti. Propůjčení oprávnění k obchodu s cizozemskými platidly, jakož i rozšíření, obmezení nebo odnětí tohoto oprávnění uveřejní se na útraty peněžního ústavu nebo podniku v Úředním listě.

(6) Též zprostředkování obchodů s cizozemskými platidly jest dovoleno jen na podkladě zvláštního oprávnění uděleného ministerstvem financí; takového oprávnění však nepotřebují přísežní úřední dohodci ke zprostředkování těchto obchodů mezi devisovými bankami. Zprostředkovati obchody na účet podniků, které nejsou oprávněny k obchodu



s cizozemskými platidly, nebo používati služeb neoprávněných zprostředkovatelů, jest zakázáno. Rovněž jsou zakázány veškeré obchody s cizozemskými platidly na vlastní účet zprostředkovatelův.

(7) Kdo nemá oprávnění, propůjčeného podle odstavce 4, smí pouze s povolením Národní banky

a) nabývat cizozemských platidel za platidla tuzemská a

b) nakládati s cizozemskými platidly, leč by šlo o jejich odvod Národní bance.

## § 2.

### Předpisy o kursu.

(1) Cizozemská platidla, která jsou úředně znamenána na Pražské burse pro zboží a cenné papíry, nesmějí býti získávána nebo zcizována za tuzemská platidla za kurs vyšší, než za posledně známý, na této burse úředně znamenáný kurs.

(2) Kurs devis (výplat) jest rozhodný též pro obchody s valutami, není-li pro valuty znamenán zvláštní úřední kurs.

(3) Cizozemská platidla, která nejsou úředně znamenána na Pražské burse pro zboží a cenné papíry, nesmějí býti získávána nebo zcizována za tuzemská platidla při kursu vyšším, než je kurs vypočtený na podkladě jednak posledně známého cizozemského záznamu dotčeného platidla, jednak posledně známého, na uvedené burse úředně znamenáného kursu měny cizozemského bursovního místa. Za kursy vypočtené podle tohoto předpisu platí kursy stanovené Národní bankou.

(4) Získávání nebo zcizování tuzemských platidel znějících na koruny za platidla znějící na říšské marky jest přípustné pouze za kurs úředně stanovený.

## § 3.

### Cizozemské účty.

(1) Cizozemskými účty podle tohoto nařízení jsou běžné a žirové účty cizozemců (§ 19, odst. 2) u devisových bank. Národní banka stanoví, které cizozemské účty jest vésti jako volné a které jako vázané. S vázanými účty lze nakládati jen s povolením Národní banky. Národní banka dále stanoví, kterých náležitostí jsou devisové banky při vedení volných a vázaných účtů povinny šetřiti a ve kterých

případech smějí býti bez jejího povolení částky na cizozemských účtech připisovány k dobru a z těchto účtů vypláceny nebo převáděny.

(2) Za cizozemský účet podle odstavce 1 jest pokládati i účet tuzemce (§ 19, odst. 1) u devisové banky, se kterým disponovati jest oprávněn nebo spoluoprávněn cizozemec, nebo se kterým se disponuje z ciziny.

(3) Běžné a žirové účty cizozemců vedené jinde než u devisových bank nejsou cizozemskými účty podle odstavce 1.

## § 4.

Platy do ciziny, platy v tuzemsku cizozemcům nebo ve prospěch cizozemců.

(1) Jen s povolením Národní banky jest dovoleno:

a) konati platy do ciziny v tuzemských nebo cizozemských platidlech anebo jiným způsobem;

b) konati v tuzemsku platy cizozemcům anebo ve prospěch cizozemců tuzemcům, ať v tuzemských nebo cizozemských platidlech, ať jinakým způsobem; tuzemec smí přijmouti od jiného tuzemce platy ve prospěch cizozemce jen tehdy, zjedná-li si jistotu, buď že plat byl povolen anebo že povolení nepodléhá.

(2) Ustanovením odstavce 1 není dotčeno ustanovení § 2 vládního nařízení ze dne 23. června 1939, č. 150 Sb., o zřízení dozorců úřadovny při ministerstvu průmyslu, obchodu a živností.

## § 5.

Platy z ciziny do tuzemska.

(1) Tuzemci jsou povinni dáti si uhraditi své pohledávky vůči cizině, ať jich nabyli jakýmkoliv způsobem, ihned při jejich splatnosti platem do tuzemska. Tento plat dlužno provésti buď v tuzemské měně výplatou z volného cizozemského účtu u devisové banky nebo volnou výplatou v cizozemské měně; tuzemci jsou povinni sjednati si tento způsob placení při prodeji zboží do ciziny, jakož i při veškerých ostatních právních jednáních, jimiž nabývají pohledávek vůči cizině.

(2) Přijímati úhrady za zboží prodané do ciziny, jakož i úhrady ostatních pohledávek vůči cizině jinak, než je stanoveno v odstavci 1, jest zakázáno, leč by Národní banka udělila k tomu povolení.



(3) Tuzemci jsou povinni na vyzvání prokázati, že vynaložili řádnou péči, aby jejich cizozemští dlužníci splnili své závazky bez průtahu a způsobem předepsaným tímto nařízením.

#### § 6.

##### Nostro bank.

Devisové banky smějí nakládati s vlastními zásobami drahých kovů a cizozemských platidel, jakož i s vlastními pohledávkami v cizině (nostro) jen v mezích tohoto nařízení a předpisů podle něho vydaných. Národní banka jest oprávněna kdykoliv požadovati od devisových bank odvod jejich zásob drahých kovů, cizozemských platidel a pohledávek v cizině, a to za běžný kurs a bližších podmínek, které stanoví.

#### § 7.

##### Nakládání s pohledávkami.

Jen s povolením Národní banky lze nakládati:

a) s pohledávkami vůči cizině, leč by šlo o jejich vybrání podle § 5 a odvedení výtěžku Národní bance,

b) s pohledávkami cizozemce v tuzemské nebo cizozemské měně vůči tuzemci, pokud podle § 3 nebude určeno jinak, a

c) s pohledávkami v tuzemské nebo cizozemské měně mezi tuzemci ve prospěch cizozemce.

#### § 8.

##### Vývoz, dovoz a průvoz platidel.

(1) Jen s povolením Národní banky lze převézt do ciziny jakýmkoli způsobem (na př. v cestovním, pohraničním, poštovním, železničním, lodním nebo jiném dopravním styku) jakákoli tuzemská a cizozemská platidla včetně peněz vzatých z oběhu.

(2) Jen s povolením Národní banky lze dovézt z ciziny jakýmkoli způsobem tuzemské peníze včetně peněz vzatých z oběhu. Národní banka určí způsob, jak naložiti s tuzemskými penězi dovezenými z ciziny.

(3) Průvoz platidel, jejichž dovoz nebo vývoz jest dovolen jen s povolením Národní banky, jest přípustný pouze způsobem jí stanoveným.

#### § 9.

##### Drahé kovy.

(1) Drahými kovy rozumí se platina, zlato a stříbro ve stavu nezpracovaném (slitky, pruty, zlomky a veškeré jiné druhy nezpracovaného kovu ve stavu ryzím nebo ve směsi

a slitině s jinými kovy) i zpracovaném, jakož i zlaté a stříbrné mince obchodní a jiné než oběžné.

(2) Ustanovení § 8 platí obdobně i pro vývoz, dovoz a průvoz drahých kovů ve stavu nezpracovaném, jakož i zlatých a stříbrných mincí obchodních a jiných než oběžných.

(3) Obchodováním s drahými kovy rozumí se jejich nabývání, zcizování a zastavování koupí, prodejem, sménou, půjčkou nebo jiným úplatným právním jednáním; při tom nerozhoduje, zda tyto obchody jsou prováděny po živnostensku či jen nahodile, ať v tuzemsku či v cizině.

(4) Obchodovati s drahými kovy smějí toliko:

a) živnostníci, kteří mají živnostenské oprávnění k výrobě nebo prodeji zboží z drahých kovů, tuto výrobu nebo prodej skutečně provozují a podléhají doзору puncovních úřadů podle zákona ze dne 16. prosince 1927, č. 2 Sb. z. a n. z roku 1928, o ryzosti a puncovní kontrole platinového, zlatého a stříbrného zboží (puncovní zákon), pokud nebyli pravoplatně odsouzeni pro porušení ustanovení tohoto paragrafu a předpisů podle něho vydaných. Ministerstvo financí může v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností zakázati nebo obmeziti, trvale či dočasně, bez udání důvodů obchod s drahými kovy jednotlivým podle předešlé věty oprávněným osobám;

b) jiné fysické nebo právnické osoby, kterým propůjčí k tomu oprávnění ministerstvo financí vyslechnouc Národní banku. Ministerstvo financí určí při tom podmínky a rozsah oprávnění; může je kdykoliv obmeziti nebo odejmouti. Oprávněním takovým není však nahrazeno povolení podle jiných právních předpisů, pokud ho jest potřebí.

(5) Oprávnění propůjčená dosud podle § 1, odst. 1, písm. b) vládního nařízení ze dne 8. května 1936, č. 122 Sb. z. a n., o úpravě obchodu s drahými kovy, zůstávají až do odvolání v platnosti.

(6) Obchod s drahými kovy, při němž alespoň jednou ze smluvních stran není osoba oprávněná (odstavec 4), jest zakázán, leč by jej Národní banka povolila v případech, kde zájem na ochraně měny není dotčen.

(7) Zakázáno jest takovým způsobem obchodovati s drahými kovy nebo je zpracovávat, jakož i požadovati nebo nabízet takové ceny za ně, že jest to v rozporu se zájmem na ochraně měny; ve kterých případech tomu tak jest, určí blíže Národní banka.



(8) Národní banka může:

a) soustřediti obchod s drahými kovy u sebe tím, že uloží osobám oprávněným k obchodu s drahými kovy, aby jí odváděly nabyté drahé kovy, jež bude přejímáti podle svých podmínek pro nákup a prodej drahých kovů, a

b) vyhraditi si obchod s drahými kovy vytěženými a vyrobenými v tuzemsku a vykupovati je proto od těžařů a výrobců podle týchž podmínek jako pod písm. a).

(9) Živnostenské úřady a puncovní úřady jsou povinny poskytnouti Národní bance v její působnosti žádanou pomoc.

#### § 10.

##### Cenné papíry.

(1) Jen s povolením Národní banky jest dovoleno:

a) dovážeti z ciziny nebo vyvážeti do ciziny tuzemské a cizozemské cenné papíry,

b) převáděti tuzemské a cizozemské cenné papíry s tuzemce na cizozemce do vlastnictví, jako zástavu nebo z jiného důvodu (účetním převodem, vložním do úschovy, přepsáním úschovy na jiné jméno, vydáním a pod.), leč by cizozemské cenné papíry byly prodány v cizině podle § 11, odst. 2, věty druhé,

c) převáděti tuzemské a cizozemské cenné papíry s cizozemce na tuzemce do vlastnictví, jako zástavu nebo z jiného důvodu,

d) převáděti cizozemské cenné papíry s tuzemce na tuzemce do vlastnictví, jako zástavu nebo z jiného důvodu a

e) zřizovati a udržovati jakékoliv úschovy (depozitní účty) tuzemských a cizozemských cenných papírů v tuzemsku ve prospěch cizozemců aneb v cizině ve prospěch tuzemců, jakož i měniti práva na těchto úschovách cenných papírů.

(2) Za cenné papíry podle ustanovení tohoto paragrafu jest pokládati také depositní listy (stvrzenky), úrokové a dividendové kupony, talony, vkladní knížky, pokladniční poukázky a kuksy.

(3) Národní banka může naříditi, aby byly složeny a dány ve vázanou úschovu devisových bank:

a) cenné papíry — s výjimkou vkladních knížek —, pokud jsou v tuzemsku a náležejí cizozemcům, a

b) cenné papíry cizozemské nebo znějící na cizí měnu a náležející tuzemcům.

S touto vázanou úschovou lze nakládati jen s povolením Národní banky.

(4) Ustanovení § 8, odst. 3 platí obdobně i tu.

#### § 11.

##### Odvodová a nabídková povinnost.

(1) Tuzemci jsou povinni odvésti Národní bance nejpozději do tří dnů po nabytí:

a) cizozemská platidla,

b) směnky a šeky, znějící na tuzemskou měnu, vystavené na cizinu, a

c) mincované zlato a stříbro, nezpracované zlato, stříbro a platinu, jakož i směsi a slitiny těchto kovů s jinými kovy, ve stavu surovém nebo jako polotovar.

Tyto hodnoty převezme Národní banka za podmínek jí stanovených.

(2) Tuzemci jsou dále povinni nabídnouti Národní bance nejpozději do tří dnů po nabytí:

a) cizozemské a na cizozemskou měnu znějící tuzemské cenné papíry, jakož i úrokové a dividendové kupony takových cenných papírů, a

b) pohledávky v tuzemské nebo cizozemské měně vůči cizině.

Nabídková povinnost odpadá, jestliže osoba nabídkou povinná odvede Národní bance podle odstavce 1 ve lhůtě stanovené k nabídce výtěžek z prodeje nebo z proplacení cenných papírů nebo úrokových a dividendových kuponů, pokud se týče částku získanou vybráním pohledávek.

(3) Národní banka rozhodne o tom, zda převezme ihned nebo později sama nabídnuté hodnoty nebo zda je ponechá osobě nabídkou povinné. Národní banka může naříditi, aby nabídnuté hodnoty byly prodány v cizině a výtěžek jí byl odveden, jakož i naříditi, aby pohledávky vázané výpovědní lhůtou byly vypověděny. Až do rozhodnutí Národní banky zůstávají hodnoty jí nabídnuté pro ni vázány. S hodnotami, které Národní banka ponechala osobě nabídkou povinné, lze volně nakládati v rámci tohoto nařízení a předpisů podle něho vydaných.

(4) Majitelé pohledávek v tuzemské nebo cizozemské měně vůči cizině jsou povinni postoupiti tyto pohledávky na vyzvání Národní banky buď jí anebo devisové bance jí označené.

(5) Osoby povinné nabídkou, které v době, kdy nabudou hodnot jmenovaných v odstavcích 1 a 2, zdržují se v cizině, splní povinnosti vyplývající z odstavců 1 a 2 nejpozději do deseti dnů po svém návratu do tuzemska.



(6) Fysické osoby, které přeloží svoje bydliště nebo trvalý pobyt do tuzemska, jsou povinny odvésti, pokud se týče nabídnouti Národní bance do deseti dnů hodnoty jmenované v odstavcích 1 a 2.

(7) Je-li jisto, že hodnot druhu jmenovaného v odstavcích 1 a 2 nemůže nebo nemá být použito k povolenému účelu, nutno je odvésti Národní bance do tří dnů. Národní banka jest oprávněna převzít tyto hodnoty za původní kurs (cenu) nebo za denní kurs (denní cenu), je-li denní kurs (cena) nižší než kurs (cena) původní.

(8) Odvodová a nabídková povinnost stanovená v tomto paragrafu se nevztahuje na hodnoty, jejichž odvod nebo nabídka Národní bance nejsou nutné s hlediska zájmu na ochraně měny, zejména se zřetelem k jejich povaze, určení nebo množství. Které případy to jsou, stanoví blíže Národní banka.

## § 12.

### Úvěry a záruky.

(1) Jen s povolením Národní banky jest dovoleno:

a) poskytovat cizozemcům zápůjčky a úvěry všeho druhu jak v tuzemské tak i cizí měně,

b) přijímat zápůjčky a úvěry všeho druhu v tuzemské nebo cizí měně od cizozemců nebo dáti si je od nich přislíbiti,

c) přijímat zápůjčky a úvěry všeho druhu v cizí měně od tuzemce nebo dáti si je od něho přislíbiti,

d) zaručovat se a přejímat zajištění všeho druhu za závazky cizozemcovy vůči tuzemci nebo za závazky tuzemcovy vůči cizozemci, jakož i vůbec zřizovat jistoty za takové závazky.

(2) Ustanovení odstavce 1, písm. a) a b) neplatí o uvěření kupní ceny za zboží a vedlejších výloh bezprostředně souvisících s vývozem a dovozem zboží, pokud takové uvěření nepřesahuje lhůty v obchodě obvyklé.

(3) Za poskytnutí úvěru jest pokládati také poskytnutí nároku na dodání nebo převzetí cenných papírů nebo zboží proti zaplacení prémie (prémie na dodání a na převzetí, steláže a násobné obchody).

## § 13.

### Nemovitosti, podniky, účasti.

(1) Jen s povolením Národní banky jest dovoleno právně nakládati:

a) s cizozemskou nemovitostí tuzemce nebo s právem tuzemce na cizozemské nemovitosti,

b) s tuzemskou nemovitostí cizozemce nebo s právem cizozemce na tuzemské nemovitosti,

c) s tuzemskou nemovitostí tuzemce nebo s právem tuzemce na tuzemské nemovitosti ve prospěch cizozemce.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně i pro nakládání s podniky (závody), jakož i s podíly a účastmi na podnicích, společnostech a pod.; jsou-li však tyto podíly a účasti vyjádřeny v cenných papírech, platí pro ně předpisy § 10.

## § 14.

### Pojišťování.

(1) Pokud není ustanovení přísnějších, jest dovoleno jen s povolením Národní banky uzavíratí pojistné smlouvy jakéhokoli druhu

a) u cizozemských pojišťoven, které nejsou připuštěny ku provozování obchodů v tuzemsku, při čemž všeobecné předpisy pro provozování činnosti pojišťovací v tuzemsku nejsou dotčeny,

b) v cizí měně u tuzemských pojišťoven nebo u pojišťoven, které jsou připuštěny ku provozování obchodů v tuzemsku.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí o zajišťovacích smlouvách ani o takových dopravních nebo vývozních úvěrových pojištěních, jež se uzavírají u tuzemských pojišťoven nebo u pojišťoven, které jsou připuštěny ku provozování obchodů v tuzemsku.

## § 15.

### Přejímání a změna závazků.

Národní banka jest oprávněna, pokud nejde o dovoz a vývoz zboží, vyhradit si v jednotlivém případě v písemném sdělení straně, aby právní jednání, jimiž vznikají nebo se mění závazky vůči cizině, byla napříště předsevzata jen s jejím předchozím povolením.

## § 16.

### Kontrola vývozu a dovozu zboží.

(1) Vývozci zboží jsou povinni připojit k průvodním listinám vývozních zásilek prohlášení o vývozní valutě, jehož formu a obsah určí Národní banka. Prohlášení, řádně učiněné na zvláštních tiskopisech a podepsané vývozcem, opravňuje k vývozu zboží jen tehdy, je-li opatřeno schvalovací doložkou ministerstva průmyslu, obchodu a živností, které může odepřít tuto doložku bez udání důvodu.



Nebylo-li k zásilce připojeno prohlášení nebo neshoduje-li se prohlášení s průvodními listinami, nesmí zásilka býti vyvezena do ciziny.

(2) Odevzdáním prohlášení o vývozní valutě splňuje vývozce zároveň povinnost nabídnouti podle § 11, odst. 2, písm. b) pohledávku, která mu vývozem vzniká.

(3) Vývozci a dovozci jsou povinni oznamovati Národní bance způsobem jí určeným všechna data o provedeném vývozu a dovozu, o vývozních pohledávkách nebo dovozních závazcích, jakož i o platbách za ně došlých nebo za ně konaných.

(4) Úřední místa jakkoli zúčastněná na dovozu a vývozu zboží jsou povinna sdělovati Národní bance k jejímu dožádání údaje o všech otázkách týkajících se dovozu a vývozu a poskytovat jí při kontrole vývozu a dovozu potřebnou pomoc.

#### § 17.

##### Zvláštní úprava platebního styku s cizinou.

(1) Národní banka může stanoviti, aby platy tuzemských dlužníků do ciziny byly konány složením hodnoty v tuzemské měně buď u ní nebo u některého jiného místa.

(2) Národní banka, provádějíc mezistátní ujednání o platebním styku, stanoví, jakým způsobem jest podle těchto ujednání vyrovnávati pohledávky a závazky mezi Protektorátem Čechy a Morava a smluvním státem.

(3) Zaplatí-li tuzemský dlužník svůj dluh způsobem stanoveným Národní bankou podle odstavců 1 a 2, zaniká tím jeho závazek proti jeho cizozemskému věřiteli, pokud není stanoveno něco jiného podle odstavce 2.

#### § 18.

##### Ohlašovací a oznamovací povinnost.

(1) Národní banka jest oprávněna naříditi, aby byly oznámeny nebo pravidelně hlášeny k účelům evidenčním:

- a) pohledávky vůči cizině,
- b) tuzemská platidla a tuzemské cenné papíry, které jsou uloženy v cizině,
- c) jiné majetkové hodnoty v cizině, které náležejí tuzemcům,
- d) tuzemské majetkové hodnoty všeho druhu, které náležejí cizozemcům, a
- e) závazky vůči cizině.

Při tom může Národní banka požadovati zprávy a hlášení, vztahující se přímo či nepřímo na okolnosti, které jsou s hlediska devisového hospodářství závažné, na hodnoty, se kterými lze nakládati podle tohoto nařízení jen s povolením, nebo na obchody a jednání, které podle tohoto nařízení jsou podrobeny zákazům a omezením. Národní banka může při tom požadovati předložení obchodních knih a jiných dokladů.

(2) Národní banka může stanoviti, aby byly vedeny záznamy o okolnostech, hodnotách, obchodech a jednáních, na něž se vztahuje oznamovací povinnost podle odstavce 1.

#### § 19.

##### Pojem tuzemce a cizozemce.

(1) Tuzemci podle tohoto nařízení jsou fyzické a právnické osoby, které mají v tuzemsku své bydliště, trvalý pobyt, sídlo nebo místo své správy. Pobočky (filiálky) cizozemských podniků a podniky cizozemců v tuzemsku pokládají se bez rozdílu, jsou-li právně samostatné či nikoliv, za tuzemce, a to i tehdy, je-li místo jejich správy v cizině.

(2) Cizozemci podle tohoto nařízení jsou fyzické a právnické osoby, které mají v cizině své bydliště, trvalý pobyt, sídlo nebo místo své správy. Pobočky (filiálky) tuzemských podniků a podniky tuzemců v cizině pokládají se bez rozdílu, jsou-li právně samostatné či nikoliv, za cizozemce, pokud místo jejich správy není v tuzemsku.

(3) Národní banka může v pochybných případech ve shodě s ministerstvem financí závazně ustanoviti, je-li určitou osobu považovati za tuzemce nebo cizozemce.

#### § 20.

##### Vystěhovaleci.

(1) Přeloží-li tuzemec své bydliště nebo trvalý pobyt do ciziny (dále jen „vystěhovalec“), zůstává nadále podroben omezením, zákazům a povinnostem, stanoveným tímto nařízením a předpisy podle něho vydanými, pokud jde o hodnoty, které mu náležejí v době vystěhování, jakož i o jejich výtěžky, výnosy a hodnoty náhradní. Tato omezení, zákazy a povinnosti vztahují se rovněž

a) na výtěžky za zboží, které vystěhovalec má v době vystěhování v cizině, při vystěhování s sebou veze nebo si dává z tuzemska zaslati, leč by šlo o věci, které byly do ciziny vyvezeny s příslušným povolením,



b) na výtěžky a výnosy živnostenských ochranných práv, která vystěhovalci náležejí v době vystěhování, a

c) na výtěžky a výnosy původských a nakladatelských práv, kterých vystěhovalec nabyl již před vystěhováním právním jednáním mezi živými nebo na případ smrti.

(2) Obmezením, zákazům a povinnostem zmíněným v odstavci 1 jsou podrobeny ode dne účinnosti tohoto nařízení též osoby, které se vystěhovaly po 31. srpnu 1938.

### § 21.

#### Všeobecná ustanovení.

(1) Národní banka může povolení podle tohoto nařízení činiti závislým na splnění určitých podmínek, které by zabezpečily dosažení účelů sledovaných tímto nařízením, a vybírat k úhradě správních výloh poplatky až do výše 1 % hodnot, kterých se povolení týče.

(2) Kde se v tomto nařízení vyžaduje povolení Národní banky, může Národní banka stanovit, ve kterých případech a za jakých podmínek není potřebí tohoto povolení.

(3) Opatření obecné povahy, vydaná Národní bankou podle tohoto nařízení, vyhlásí ministr financí ve Sbírce zákonů a nařízení. Pokud jde o opatření podle § 9, stane se tak po dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností.

### ODDÍL II.

#### § 22.

#### Vývoz darů, stěhovaných svršků a cenných předmětů.

(1) Jen s povolením ministerstva financí nebo finančních úřadů, které toto ministerstvo určí, jest dovoleno vyvážeti do ciziny v cestovním styku, v pohraničním styku nebo v zásilkách, které nejsou určeny k úplatnému zcizení:

a) věcné dary jakéhokoliv druhu,

b) stěhované svršky vystěhovalců,

c) předměty ze zlata, stříbra, platiny nebo ze směsí obsahujících tyto kovy, dále drahokamy, perly, skvosty, sbírky nebo jednotlivé předměty sběratelské ceny, obrazy, starožitnosti, kožišiny anebo jiné předměty značnější hodnoty.

Tím nejsou dotčeny opatření Stálého výboru ze dne 27. října 1938, č. 255 Sb. z. a n., o ochraně věcí umělecky nebo památkově zvláště hodnotných, ani jiné předpisy vyžadující pro vývoz uvedených hodnot zvláštního povolení.

jící pro vývoz uvedených hodnot zvláštního povolení.

(2) Za vydání povolení podle odstavce 1 vybírá se manipulační a režijní poplatek až do 20.000 K; kromě toho může být vydání povolení vázáno na splnění určitých podmínek, které by zabezpečily dosažení účelů sledovaných tímto nařízením.

(3) Ministr financí se zmocňuje, aby vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení podle potřeby vývoz předmětů uvedených v odstavci 1 částečně nebo zcela uvolnil.

### ODDÍL III.

#### § 23.

#### Zajišťovací opatření.

(1) Je-li důvodné podezření, že porušením nebo obcházením platných předpisů mají býti majetkové hodnoty odňaty devisovému hospodářství, mohou ministerstvo financí nebo s jeho zmocněním finanční úřady druhé stolice naříditi, že s majetkem nebo s určitými částmi majetku podezřelých osob smí se nakládati jen s povolením a podle směrnic úřadu, který nařízení vydal. Za těchž předpokladů mohou napřed uvedené úřady učiniti i jiná zajišťovací opatření, jichž jest potřebí, aby bylo zabráněno zamýšlenému přesunu majetku.

(2) Okresní finanční ředitelství, jakož i jiné finanční úřady zmocněné k tomu ministerstvem financí mohou za předpokladů odstavce 1 při nebezpečí z prodlení učiniti předběžná zajišťovací opatření, jichž je potřebí, aby bylo zabráněno zamýšlenému přesunu majetku. V tomto případě jest třeba vyžádati si neprodleně dodatečné schválení ministerstva financí. Zruší-li ministerstvo financí zajišťovací opatření, jest o tom stranu zpravit.

(3) Rozhodnutí vydané podle odstavců 1 a 2 nabývá platnosti doručením nebo, není-li doručení možné, uplynutím dne, kdy bylo uveřejněno v úředním listě.

(4) Před vydáním rozhodnutí podle odstavce 1 vyslechne úřad podezřelou osobu; při nebezpečí z prodlení nebo, není-li pobyt podezřelé osoby znám, může však býti od výsledku upuštěno.

(5) Státní a jiné veřejné úřady nebo orgány jsou na dožádání povinny v mezích své působnosti poskytovat pomoc při výkonu opatření podle odstavců 1 a 2.

(6) Výlohy opatření učiněného podle odstavců 1 a 2 postihují podezřelou osobu, leč



by opatření jako již od počátku neodůvodněné bylo zrušeno. Výlohy, jejichž výši a způsob zaplacení určí ministerstvo financí, vymáhají se stejně jako přímé daně.

#### ODDÍL IV.

##### § 24.

#### Vymáhání plnění podmíněných povolením.

(1) Je-li k dlužníkovu plnění, které se vymáhá soudně, potřebí povolení podle tohoto nařízení, povolí soud exekuci jen tehdy, je-li mu toto povolení vykázáno.

(2) Totéž platí, jde-li o vymáhání pohledávky za tuzemským dlužníkem, kterou cizozemec postoupil tuzemci.

(3) Povolení potřebné ku plnění dlužníkovu může si vyžádati i věřitel.

(4) V usnesení o povolení exekuce vyznačí soud, že mu bylo povolení (odstavec 1) vykázáno. Nebylo-li takové povolení soudu vykázáno, může povinná strana nebo poddlužník uplatnit tento nedostatek bez újmy možného snad rekursu odporem proti povolení exekuce.

(5) Odpor budiž vznesen u soudu, který exekuci povolil, ve lhůtě 15 dnů poté, co bylo usnesení o povolení exekuce doručeno tomu, kdo podává odpor; jinak jest vyloučen. Soud vyslechne o důvodech odporu účastníky a vykoná potřebná další šetření. Týkají-li se však důvody odporu sporných skutečností, provede o nich ústní jednání. Rozhodnutí se stane soudním usnesením. Až do rozhodnutí o odporu nebudiž v exekuci pokračováno.

(6) Národní banka může stanoviti opatřením, kdy ku povolení exekuce není potřebí vykázáti soudu povolení podle odstavce 1.

#### ODDÍL V.

##### § 25.

#### Trestné činy.

(1) Kdo jedná proti předpisům tohoto nařízení nebo proti příkazům podle něho vydaným, bude potrestán za prostý přestupek důchodkový pokutou až do 200.000 K.

(2) Obviněný bude však potrestán za těžký přestupek důchodkový pokutou ve výši jedno- až desetinásobné hodnoty předmětu, na který se trestný čin vztahuje:

a) jestliže přestupek byl úmyslně spáchán protiprávním obchodem s cizozemskými platidly nebo s drahými kovy anebo nabýváním

nebo zeizováním platidel nebo drahých kovů za jiný kurs nebo jinou cenu, než jest podle tohoto nařízení dovoleno,

b) bylo-li účelem činu hodnoty, které podle tohoto nařízení podléhají obmezením nebo zákazům, protiprávně vyvéztí nebo dovéztí nebo jiným způsobem protiprávně přesunouti do ciziny nebo z ciziny do tuzemska anebo je protiprávně převéstí přímo nebo nepřímě s tuzemce na cizozemce nebo s cizozemce na tuzemce,

c) nebyla-li úmyslně řádně splněna povinnost nabídková nebo odvodová.

Nelze-li hodnotu předmětu, na který se trestný čin vztahuje, zjistiti ani přibližně odhadnouti, budiž uložena pokuta až do 500.000 korun.

(3) Kromě pokuty podle odstavce 2 může býti za těžký důchodkový přestupek uložen trest tuhého vězení od 24 hodin do 6 měsíců, převyšuje-li základ pro vyměření pokuty 50.000 K, a do dvou let, převyšuje-li 200.000 korun.

(4) Převyšuje-li základ pro vyměření pokuty 1.000.000 K, bude obviněný potrestán za důchodkový zločin vedle pokuty podle odstavce 2 těžkým žalářem od jednoho roku do pěti let.

(5) Převyšuje-li základ pro vyměření pokuty 5.000.000 K, bude obviněný potrestán za důchodkový zločin vedle pokuty podle odstavce 2 těžkým žalářem od tří do deseti let.

(6) Jsou-li v případech odstavců 2 a 3 zvláště přitěžující okolnosti, zejména

a) bylo-li při trestném činu použito podvržených, padělaných nebo porušených listin, předstíraných jmen nebo zápisů v obchodních knihách anebo jiných prostředků k oklamání zvláště způsobilých,

b) byl-li obviněný již pro trestný čin podle tohoto nařízení nebo podle zákona o ochraně měny a oběhu zákonných platidel pravoplatně odsouzen a dopustil-li se opět takového činu do 5 let po odsouzení,

c) zúčastnilo-li se činu více osob než dvě,

bude kromě pokuty za těžký důchodkový přestupek uložen trest tuhého vězení až do tří let; jsou-li takové okolnosti v případě odstavce 4, bude obviněný potrestán za důchodkový zločin podle odstavce 5.

(7) Za těžký důchodkový přestupek bude potrestán pokutou od 200 K do 500.000 K, není-li čin podle předešlých ustanovení přísněji trestný, kdo nesprávně nebo neúplně údaje skutkových okolností uvádí nebo jich



používá, aby pro sebe nebo pro někoho jiného vylákal:

- a) povolení nebo
- b) doklad, jehož jest podle tohoto nařízení nebo podle předpisů na jeho podkladě vydaných potřebí, anebo
- c) jinou výhodu, která se poskytuje podle tohoto nařízení nebo podle předpisů na jeho podkladě vydaných.

(8) Kdo v omluvitelné neznalosti devisově-právních předpisů pokládal čin za dovolený, nebude potrestán přísněji, než za prostý přestupek důchodkový podle odstavce 1.

(9) Pro případ nedobytnosti pokuty budiž uložen náhradní trest vězení od jednoho dne do jednoho roku. Náhradní trest vězení stanoví se ve výměře jeden den za sto až tři sta korun podle míry zavinění a podle výdělečných, důchodových, majetkových a jinakých osobních poměrů vinníkových.

(10) Stejně jako pachatel bude potrestán, kdo návodem, povzbuzováním, nabízením se, radou, utvrzováním, slibem nebo poskytnutím pomoci, zejména též nesprávným vedením obchodních a hospodářských knih, nebo jinak úmyslně působí ke spáchání nebo při spáchání trestného činu jiným. Totéž platí pro toho, kdo po spáchání trestného činu jiným působí k tomu, aby účelu trestného činu bylo dosaženo, nebo aby opatřil sobě nebo jinému z něho prospěch.

(11) Při ukládání pokut podle tohoto nařízení neplatí ustanovení trestního zákona důchodkového o nejvyšší výměře pokut.

(12) Na upuštění od právního řízení nemá obviněný právního nároku.

## § 26.

### Pokus.

Pokus trestných činů podle tohoto nařízení jest trestný stejně jako dokonaný trestný čin.

## § 27.

### Trest pořádkový.

Okresní finanční ředitelství mohou toho, kdo buď vůbec nebo řádně nesplnil ohlašovací a oznamovací povinnost uloženou podle tohoto nařízení, vyzvat, aby v určité lhůtě povinnost splnil, a zároveň mu pohroziti, že, neučiní-li tak, bude mu uložena pokuta číselně přesně určená, která však nesmí přesahovati 10.000 K. Neuposlechně-li vyzvaný bez dostatečné omluvy této výzvy, může býti bez újmy trestních následků podle § 25 tohoto nařízení potrestán pořádkovou pokutou, kterou mu

bylo pohroženo. Výzvu s pohrůzkou pokuty lze opakovati a pokutu opětovně ukládati. Do nálezu okresního finančního ředitelství, jímž se ukládá pořádková pokuta, možno se u tohoto úřadu odvolati do 15 dnů k zemskému finančnímu ředitelství, které o odvolání rozhodne s konečnou platností.

## § 28.

### Propadnutí.

(1) V rozsudku může býti vysloveno, že platidla, drahé kovy nebo jiné hodnoty, na které se trestný čin vztahuje nebo které jím byly získány, nebo nemohou-li býti zachyceny, jejich hodnota, propadají ve prospěch Protektorátu Čechy a Morava. Totéž platí i pro pomocné prostředky použité ke spáchání trestného činu. Těchto předpisů jest použití i tehdy, jestliže hodnoty nejsou vlastnictvím odsouzeného, bez ohledu na vězící na nich práva osob třetích anebo nároky osob třetích k nim, ledaže by jich vinník nabyl trestným činem spáchaným proti osobám třetím.

(2) Okresní finanční ředitelství mohou prohlásiti za propadlé hodnoty, na něž se trestný čin vztahuje nebo které jím byly získány, nebyl-li pachatel trestného činu nebo jeho zdejší pobyt vypátrán a pachatel se nedostavil ve lhůtě 60 dnů k příslušnému finančnímu úřadu na veřejné vyzvání.

## § 29.

### Uveřejnění rozsudku.

(1) Uloží-li se pro trestný čin podle tohoto nařízení trest na svobodě, označí se v rozsudku nejvýše tři časopisy, v nichž má býti rozsudek, v každém jednou, uveřejněn na útraty odsouzeného.

(2) Soud stanoví, zdali mají býti uveřejněny i důvody rozsudku nebo jejich podstatný obsah ve znění, které sám určí.

## § 30.

### Vypovědění.

Cizince odsouzeného pro důchodkový zločin podle tohoto nařízení musí soud z území Protektorátu Čechy a Morava vypovědět; u cizince odsouzeného pro těžký důchodkový přestupek podle § 25, odst. 3 a 6 může býti vypovědění vysloveno.

## § 31.

### Odnětí živnostenského oprávnění.

(1) Bylo-li živnosti, jiného povolání nebo



podniku zneužito ke spáchání důchodkového zločinu nebo těžkého důchodkového přestupku podle tohoto nařízení, nebo byly-li spácháním takového trestného činu hrubě porušeny povinnosti, které ze živnosti, povolání nebo podniku vyplývají, a je-li odůvodněna obava, že bude i nadále živnosti, povolání nebo podniku zneužíváno nebo že budou porušovány povinnosti z nich plynoucí, může soud v rozsudku vysloviti přípustnost odnětí živnostenského oprávnění nebo, jde-li o živnost reální, o jiné povolání nebo podnik, přípustnost zákazu je vykonávati nebo dále provozovati. To platí i tehdy, dopustil-li se trestného činu zaměstnanec, zmocněnec, zástupce nebo jiný orgán osoby, o jejíž živnost, povolání nebo podnik jde, leč by tato osoba prokázala, že hrubé porušení povinností, které ze živnosti, povolání nebo podniku vyplývají, nezavinila opominutím péče řádného hospodáře.

(2) Na základě takového rozsudku (odstavce 1) přísluší okresnímu úřadu rozhodnouti o tom, má-li býti živnostenské oprávnění odňato nebo zakázáno vykonávati živnost, jiné povolání nebo podnik. Okresní úřad při tom určí dobu do pěti let, po jejímž uplynutí toto opatření zaniká, nebo, byla-li vyslovena ztráta živnostenského oprávnění, přestává pro dotčenou osobu překážka takového oprávnění opět nabýti. Před uplynutím určené lhůty může okresní úřad opatření zrušiti, pomínila-li jeho potřeba.

### § 32.

#### Ručení.

Fysické a právnické osoby ručí za peněžitě tresty, pokuty a útraty trestního řízení, které byly jejich zákonným nebo zmocněným zástupcům uloženy pro důchodkový zločin nebo těžký důchodkový přestupek podle tohoto nařízení, který spáchali při vykonávání tohoto zastupitelského poměru. Z ručení jsou však vyňaty nesvéprávné fyzické osoby, pokud jde o trestné činy jejich zákonných nebo úředně zřízených zástupců, a svéprávné fyzické a právnické osoby, jež prokáží, že jejich zmocněnec jednal bez jejich vědomí. Výkon náhradního trestu na svobodě vylučuje uplatňovati ručení.

### § 33.

#### Účast třetích osob na trestním řízení.

(1) Kdykoli může býti výrokem soudu podle §§ 28, 31 a 32 postižena jiná osoba než obviněný, musí býti také tato osoba, je-li vyšetřujícímu úřadu známa, obeslána k jednání;

jest oprávněna přednésti skutkové okolnosti, které mohou míti význam pro posouzení věci, a činiti návrhy.

(2) Výrok, kterým se činí některé opatření uvedené v §§ 28, 31 a 32, třeba pojmouti do rozsudku.

(3) Kdo je výrokem o opatřeních podle §§ 28, 31 a 32 pojatým do rozsudku postižen, má právo bráti jej v odpor odvoláním.

### § 34.

#### Promlčení.

(1) Lhůta promlčecí se stanoví u důchodkových zločinů deseti roky, u těžkých důchodkových přestupků pěti roky a u přestupků jedním rokem od spáchání činu.

(2) U trestných činů spáchaných přesunem hodnot do ciziny nebo nesplněním povinnosti nabídkové nebo odvodové nepočíná se promlčecí lhůta, pokud má vinník předmět činu nebo jeho hodnotu ve svém majetku.

### § 35.

#### Výkon trestu.

Tresty na svobodě uložené pravoplatně podle tohoto nařízení provedou na dožádání vyšetřujícího úřadu řádné trestní soudy podle předpisů trestního řádu.

### § 36.

#### Trestní řízení.

(1) Pro stíhání a trestání činů trestných podle tohoto nařízení platí důchodkový trestní zákon, pokud není v tomto nařízení odchýlných ustanovení.

(2) Trestati činy trestné podle § 25 přísluší:

a) okresním finančním ředitelstvím, jde-li o prosté důchodkové přestupky,

b) soudům důchodkovým, jde-li o těžké důchodkové přestupky a důchodkové zločiny.

Soudy i úřady rozhodující o těchto trestných činech hodnotí provedené důkazy podle volného uvážení.

(3) Pro obor trestných činů podle tohoto nařízení neplatí ustanovení §§ 300 až 303 celního a monopolního řádu z roku 1835. Za oznámení těchto trestných činů může však býti poskytnuta z vybraných pokut přiměřená odměna podle volného uvážení úřadu.

(4) O doзору na zachovávání tohoto nařízení a předpisů podle něho vydaných, jakož



i při vyhledávání skutkové podstaty činů trestných podle tohoto nařízení platí obdobně ustanovení §§ 13 až 20 celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb. z. a n., s omezením, že oprávnění § 15 cit. zákona lze použít jen při podezření z činů trestných soudně.

## § 37.

## Mimořádné prominutí.

Ministr financí může výjimečně z důvodů zvláštního ohledu hodných naříditi, aby trestní řízení nebylo zaváděno nebo zavedené trestní řízení bylo zastaveno, anebo může uložený trest, pořádkovou pokutu, ručitelský závazek a útraty zcela nebo z části prominouti nebo trest na svobodě proměnit v peněžitou pokutu.

## § 38.

## Dohled ve věcech devisových.

(1) Ministerstvo financí nebo jím pověřené finanční orgány jsou oprávněny prováděti za účelem dohledu nad zachováváním tohoto nařízení a předpisů podle něho vydaných prohlídky osob, zásilek, zavazadel, dopravních prostředků, dále obchodních knih, hospodářských, živnostenských a jiných zápisů bank, peněžních ústavů, závodů a jednotlivců, požadovati od majitele podniku nebo jeho zástupce vysvětlení, vyžádati si potřebné doklady a podle volného uvážení přibrati k těmto úředním úkonům i znalce. Osoba nebo závod, jehož se znalecké zkoumání týče, jsou oprávněny žádati, aby ke znalcům ustanoveným úřadem byl přibrán na jejich náklad znalecký důvěrník jimi navržený.

(2) Při prohlídkách musí úřady šetřiti předpisů § 8, druhé věty ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 293 Sb. z. a n., o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního.

(3) Náklady přibrání znalce jsou částí nákladů trestního řízení.

(4) Jakékoliv úmyslné jednání nebo úmyslné opominutí, kterým by provádění prohlídky podle odstavce 1 bylo mařeno nebo ztěžováno, trestá se, pokud nezakládá skutkovou povahu trestného činu stíhatelného podle všeobecného trestního zákona, jako prostý důchodkový přestupek podle § 25, odst. 1.

(5) V dohodě s příslušnými ministerstvy mohou býti také jiné než v odstavci 1 zmíněné orgány pověřeny úkony dohledu ve věcech devisových.

## § 39.

## Přechodná ustanovení trestní.

Devisové trestné činy podle zákona o ochraně měny a oběhu zákonných platidel, spáchané před účinností tohoto nařízení, o nichž dosud nebylo pravoplatně rozhodnuto, jest stíhati podle trestních ustanovení tohoto nařízení, při čemž však jest použiti té trestní sazby, která jest mírnější.

## ODDÍL VI.

## § 40.

## Závěrečná ustanovení.

Zrušují se:

a) zákon ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně měny a oběhu zákonných platidel, se změnami a doplňky obsaženými v zákonech ze dne 15. července 1932, č. 121 Sb. z. a n., ze dne 19. června 1934, č. 113 Sb. z. a n., a ze dne 27. června 1936, č. 183 Sb. z. a n., jakož i v opatření Stálého výboru ze dne 19. září 1938, č. 178 Sb. z. a n.,

b) opatření Stálého výboru ze dne 16. listopadu 1938, č. 287 Sb. z. a n., kterým se omezují právní jednání s některými majetkovými hodnotami,

c) vládní nařízení ze dne 29. února 1924, č. 46 Sb. z. a n.,

vládní nařízení ze dne 2. října 1931, č. 152 Sb. z. a n.,

vládní nařízení (V) ze dne 16. října 1931, č. 159 Sb. z. a n.,

vládní nařízení (VI) ze dne 2. prosince 1931, č. 179 Sb. z. a n.,

vládní nařízení (VII) ze dne 18. ledna 1932, č. 7 Sb. z. a n.,

vládní nařízení (VIII) ze dne 11. února 1932, č. 24 Sb. z. a n.,

vládní nařízení (IX) ze dne 15. července 1932, č. 118 Sb. z. a n.,

vládní nařízení (X) ze dne 28. července 1932, č. 132 Sb. z. a n.,

vládní nařízení (XI) ze dne 30. března 1933, č. 55 Sb. z. a n.,

vládní nařízení (XIII) ze dne 10. září 1934, č. 202 Sb. z. a n.,

vládní nařízení (XIV) ze dne 12. října 1934, č. 218 Sb. z. a n.,

vládní nařízení (XV) ze dne 7. prosince 1934, č. 242 Sb. z. a n.,

vládní nařízení (XVI) ze dne 6. prosince 1935, č. 225 Sb. z. a n.,

vládní nařízení (XVII) č. 122/1936 Sb. z. a n.,



vládní nařízení (XVIII) ze dne 15. května 1936, č. 135 Sb. z. a n.,  
 vládní nařízení (XIX) ze dne 11. listopadu 1936, č. 278 Sb. z. a n.,  
 vládní nařízení (XX) ze dne 18. června 1937, č. 113 Sb. z. a n.,  
 vládní nařízení (XXI) ze dne 25. září 1938, č. 189 Sb. z. a n.,  
 vládní nařízení (XXII) ze dne 25. září 1938, č. 190 Sb. z. a n.,  
 vládní nařízení (XXIII) ze dne 25. října 1938, č. 247 Sb. z. a n., s výjimkou ustanovení § 2 tohoto nařízení a vládní nařízení (XXIV) ze dne 16. února 1939, č. 36 Sb. I,

d) vyhláška ministra financí (98) ze dne 19. května 1938, č. 102 Sb. z. a n.,  
 vyhláška ministra financí ze dne 22. listopadu 1938, č. 305 Sb. z. a n.,  
 vyhláška ministra financí (112) ze dne 17. února 1939, č. 37 Sb. I,  
 vyhláška ministra financí (114) ze dne 20. března 1939, č. 77 Sb., a  
 vyhláška ministra financí (117) ze dne 25. března 1939, č. 80 Sb.

## § 41.

Toto nařízení nabývá účinnosti dne 10. července 1939; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Havelka v. r.

Dr. Kapras v. r.

Čipera v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Klumpar v. r.

## 156.

## Vládní nařízení

ze dne 4. července 1939

o soupisu, povinné nabídce a odvodu cizozemských platidel, drahých kovů, cenných papírů a pohledávek proti cizině.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

## § 1.

(<sup>1</sup>) Tuzemci (§ 19, odst. 1 vládního nařízení ze dne 23. června 1939, č. 155 Sb., kterým se vydává devisový řád), jsou povinni sepsati a nabídnouti Národní bance pro Čechy a Moravu v Praze (dále jen „Národní banka“)

do 31. července 1939 hodnoty uvedené v odstavci 2, jichž jsou dne 10. července 1939 vlastníky.

(<sup>2</sup>) Soupisu a nabídce jsou podrobeny tyto hodnoty:

a) cizozemská platidla, t. j. papírové peníze a zlaté i stříbrné oběžné mince cizích států, směnky, šeky, poukázky, pověřovací listy a všechny jiné druhy výplat na cizinu;

b) cizozemské zlaté mince vzaté z oběhu a oběhu již neschopné, nezpracované zlato, stříbro a platina, jakož i směsi a slitiny těchto kovů s jinými kovy, ve stavu surovém nebo jako polotovary;

c) cizozemské a na cizozemskou měnu znějící tuzemské cenné papíry, jakož i úrokové a dividendové kupony takových cenných papírů;

d) pohledávky v tuzemské nebo cizozemské měně vůči cizině.

## § 2.

Povinnosti soupisu a nabídky jsou zproštěny:

a) vývozní pohledávky, které byly již podle platných devisových předpisů ohlášeny Devisové úřadovně B Národní banky, po případě Kontrole vývozu při Národní bance, a pohledávky v clearingových zemích, vplacené již na příslušné clearingové účty;

b) hodnoty uvedené v § 1, odst. 2, písm. b), pokud jich vlastníky jsou osoby oprávněné obchodovati s drahými kovy podle § 9 vl. nař. č. 155/1939 Sb.;

c) hodnoty uvedené v § 1, odst. 2, písm. b), jichž vlastníky jsou zubní lékaři, zubní technické a zubní léčebné ústavy, pokud tyto hodnoty nepřesahují průměrnou dvouměsíční potřebu ku provozování jejich praxe;

d) veřejné numismatické sbírky;

e) soukromé numismatické sbírky, pokud je Národní banka již dříve osvobodila od povinného soupisu a nabídky.

## § 3.

(<sup>1</sup>) Národní banka rozhodne, zdali přejímá nabízené hodnoty nebo zdali si vyhrazuje právo je převzít později anebo zda se jich zříká, ačli nejde o hodnoty, které jest podle § 4 odvésti beze zvláštního vyzvání.

(<sup>2</sup>) S hodnotami soupisem a nabídkou povinnými lze až do rozhodnutí Národní banky nakládati jen s jejím svolením, leč by šlo o jejich odvod podle předpisů tohoto nařízení.

(<sup>3</sup>) Vlastník hodnot podrobených soupisové a nabídkové povinnosti jest povinen učiniti